

* Πόστηνεύγνωμοσύνην δρεῖλω εἰς τὴν τύχην, ἔλεγε καθ' ἑαυτὸν δι Βερναρδίνος, διότι ἐγνώρισα κατὰ τὸ τέρμα τοῦ βίου μου τρεῖς ἄνδρας τοιούτους, οἵους οὐδέποτε ἐτόλμητα νὰ φαντασθῶ. 'Ο μὲν εἶναι ἀξιος νὰ ἐννοήσῃ τὸ γαλήνιον μεγαλεῖον τοῦ οὐρανίου κράτους, δὲ, εὐκίσθητος ὡς δι Ρουσσώ, οὗτος δὲ, σοφὸς ὡς δι Μάρκος Αὐρήλιος, σοφώτερος μάλιστα αὐτοῦ, διότι οὐδέποτε θὰ συγκατανεύσῃ νὰ γείνῃ αὐτοκράτωρ. Καὶ οἱ τρεῖς δὲ στρατιῶται!».

Δίδομεν πέρας εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν τριῶν ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ τῆς Ἰταλίας.

* Ο πρῶτος ἀξιωματικὸς, δάγκων τὰ ἄστρα καὶ τὰς ἀκτῆς τοῦ ἥλιου, καὶ δυτὶς δὲν ἦτο φιλόδοξος, ὑπῆρξε βραδύτερον Λουδοβίκος Βοναπάρτης, βασιλεὺς τῆς Ὀλλανδίας.

* Ο δεύτερος ἀξιωματικὸς, δὲν περαγκων τὰ ἄνθη καὶ τὰ βοτανικὰ ώρολόγια καὶ δυτὶς δὲν ἦτο φιλόδοξος, ὑπῆρξε βραδύτερον Ἰωσήφ Βοναπάρτης, βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας καὶ τῆς Ἰνδικῆς.

* Ο τρίτος ἀξιωματικὸς τῆς δημοκρατίας, ἀδελφὸς τῶν δύο ἄλλων, δυτὶς ἐλάτρευε τὴν ἀνθρωπότητα, τὴν εἰρήνην καὶ τὴν φιλοσοφίαν, καὶ δυτὶς δὲν ἦτο φιλόδοξος, ὑπῆρξε βραδύτερον Ναπολέων Βοναπάρτης, αὐτοκράτωρ τῶν Γάλλων καὶ βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας.

Τοῦτο τὸ εἰδύλλιον, διπέρ δι Βερναρδίνος Σαμπιέρρος εὑρε : Δύο βασιλεῖς καὶ ἑνα αὐτοκράτορα!

ΠΟΛΙΟΡΚΙΑΙ ΚΩΝΣΤΑΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ.

* Η Κωνσταντινούπολις ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως αὐτῆς δικτὺ καὶ εἰκοτὶν ὑπέστη πολιορκίας, ὅν ἢ πρώτη ἐγένετο τῷ 477 πρὸ Χριστοῦ, ὅτε δι Παυσανίας μετὰ τὴν ἐν Πλαταιαῖς μάχην ἐβάδισε κατὰ τοῦ Βυζαντίου. Μετ' αὐτὴν ὑπέστη τὰς ἐπομένας πολιορκίας, βαινούσας μέχρι τῆς ἀλώσεως αὐτῆς. Τῷ 347 ὑπὸ τοῦ Λέοντος, στρατηγοῦ Φιλίππου τοῦ Μακεδόνος· τῷ 497 μετὰ Χριστὸν ὑπὸ τοῦ Σεπτίμου Σεβήρου· τῷ 313 ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος Μαξίμου· τῷ 315 ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου· τῷ 626 ὑπὸ τοῦ Χροστόρον, βασιλέως τῆς Περσίας· τῷ αὐτῷ ἔτει ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ τῶν Λεβαντίων· τῷ 656 ὑπὸ τοῦ Μωαβία, στρατηγοῦ τοῦ ἡγεμόνος Ἀράπ· Ἀλῆ· τῷ 669 ὑπὸ τοῦ υἱοῦ τούτου Τεσσαρούντη· τῷ 674 ὑπὸ τοῦ Σοφιανού· τῷ 719 ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν υἱῶν τοῦ χαλίφου Μερβάν· τῷ 744 ὑπὸ τοῦ Σουλιμάν, υἱοῦ τοῦ χαλίφου Ἀβδούλ Μελίκ· τῷ 794 ὑπὸ τοῦ Παγανοῦ, βασιλέως τῶν Βουλγάρων· τῷ 786 ὑπὸ τοῦ Ἀρούν· Ἀλ-Ρασίδ, καὶ τῷ 798 ὑπὸ τοῦ Ἀβδούλ Χελέκ· τῷ 811 ὑπὸ τοῦ Ἡράμου, ἡγεμόνος τῶν Σλαύων· τῷ 886 ὑπὸ τῶν ῥώσων Βαρήγων,

διοικουμένων ὑπὸ τοῦ Ἀσκόλδος καὶ Δίζ· τῷ 914 ὑπὸ τοῦ Συμεώνος, βασιλέως τῶν Βουλγάρων· τῷ 1048 ὑπὸ τοῦ ἀντάρτου Τορνίκου· τῷ 1081 ὑπὸ Ἀλεξίου τοῦ Κουνηνοῦ· τῷ 1204 ὑπὸ τῶν Σταυροφόρων· τῷ 1261 ὑπὸ Μιχαήλ τοῦ Παλαιολόγου· τῷ 1396 καὶ 1402 ὑπὸ τοῦ Βαγιαζίτ· τῷ 1414 ὑπὸ τοῦ Μουσᾶ, υἱοῦ τοῦ Βαγιαζίτ, τῷ 1442 ὑπὸ Μουράτ τοῦ Β', υἱοῦ Μωάμεθ τοῦ Α', καὶ τῷ 1453 ὑπὸ Μωάμεθ τοῦ Β', δοτὶς καὶ ἐκυρίευσεν αὐτὴν τῇ 29 μαΐου τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑ.

Πιγνουμένων κατὰ τὸν παρελθόντα φερουάριον ἀνασκαφῶν παρὰ τὸ ναῖδιον τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς Ἰησοῦ Ιωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ἐν Καλαμισίοις κατὰ τὴν Χαλκηδόνα, ἀνευρέθη τάφος πλακὶ ἐπικαλυπτόμενος τῇν δε φερούσῃ τὴν ἐπιγραφὴν ἐν μέτρῳ ἡρωελεγείῳ.

+ Εὐτροπίου τάφος εἰμὶ περίφρονος· ἦ γὰρ ἀληθὲς οὐνομα τῆς ἀρετῆς εἶχεν ἀειδόμενον.

"Ἄτροπε μοῖρα, ὃν τί τὸν εὐτροπὸν ἔρπασας ἄνδρα· δις φέρεν ἐξ μονάδας τρεῖς δὲτέων δεκάδας· Πέτρος δὲ γνωτὸς σταθερὴν πλάκα τήν δε χαράξας στῆσεν ἀποφθειμένῳ, τοῦτο γέρας παρέγων +

"Π θίσις, ἐνθα αἱ ἀνασκαφαὶ ἐγένοντο, ἦν κατὰ τοὺς Βυζαντινοὺς δι λιμὴν ἦ μόλος Εὐτροπίου, τοῦ περιφήμου εὐνούχου τοῦ αὐτοκράτορος Ἀρκαδίου, υἱοῦ Θεοδοσίου τοῦ Μεγάλου. Ο Εὐτρόπιος, δι πάντες γινώτκουσιν ἐκ τοῦ λαμπροῦ εἰς αὐτὸν λόγου τοῦ Χρυσοστόμου περὶ τῆς ματαιότητος τὸν ἀνθρωπίνων, ἵσχυσε τὰ μέγιστα ἐν τῇ αὐλῇ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐπὶ τοῦ ἀσθενοῦς Ἀρκαδίου. Καταβαλὼν τὸν Ῥουρίνον τῷ 395 καὶ παντοδύναμος γενόμενος, ἦγε καὶ ἐφερεν ἐπὶ τέσσαρα ἔτη τὸν Ἀρκαδίον καὶ τὸ ῥωμαϊκὸν κράτος, ἵσις οὖ τῷ 399 ὁ ἀργηγὸς τῶν ἐπικούρων Γότθων Γαϊνᾶς ἴσχυσας ἀπήγτησε ῥητῶς παρὰ τοῦ αὐτοκράτορος τὴν πτῶσιν τοῦ Εὐτροπίου, εἰς ἦν ἐνέδωκεν δι Ἀρκαδίος. Ο ιστορικὸς Ζώσιμος, ἀκμάσας τῷ 450, λέγει δι τι εξωρίσθη εἰς Κύπρον, ἐκεῖθεν δὲ μετάπεμπτος γενόμενος ἀποστάττεται εἰς Χαλκηδόνα (Ζωσίμ. ιστορ. Βιβλ. ε, κεφ. 18). Εσφάγη λοιπὸν ἐν Χαλκηδόνι καὶ ἐτάρη πιθανώτατα ἐν τῷ μεγάρῳ αὐτοῦ παρὰ τὸν διμώνυμον αὐτῷ λιμένα, ἐνθα εὑρέθησαν ἀρτίως τὰ δοτὶς αὐτοῦ καλυπτόμενα ὑπὸ τῆς ἀνωτέρω ἐνεπιγράφου πλακάδος. Ούτως ἐκ τῆς ἀνωτέρω ἐπιγραφῆς κεχαραγμένης γράμμασι τῆς Ε' μ. Χ. ἐκκατονταετηρίδος, ἀνακαλύπτεται νομίζουμεν, μετὰ